

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2008. szeptember 26-án, pénteken, 10 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

101. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. A nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosának jelentése az "Integrált kis- és mikrotérségi oktatási hálózatok és központjaik fejlesztése" című DDOP 3.2.2. számú pályázattal kapcsolatban folytatott vizsgálatról
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök
2. Az Oktatási Hivatal Tankönyv Osztályának nemzetiségi tankönyvekre vonatkozó eljárásrendje
Előadó: Magyar Zita, az OH Tankönyv Osztály vezetője
3. Tankönyvjóváhagyás
Előadó: Magyar Zita, az OH Tankönyv Osztály vezetője
4. a) Szakértők kijelölése 9 tagú bizottság létrehozásához Acsa község polgármesterének kérésére
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök
b) Szakértők kijelölése 9 tagú bizottság létrehozásához Rakamaz város képviselő-testülete kérésére
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök
5. Egyebek
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Prin Andrea és Soós Ferenc (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata) elnök
Agatics Hajnalka (Országos Horvát Önkormányzat)
Choli Daróczi József (Országos Cigány Önkormányzat)
Dr. Dzsotjánné Krajcsir Piroska (Országos Örmény Önkormányzat)
Fábiánné Orosz Ibolya (Országos Román Önkormányzat)
Kjoszeva Szvetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
Kállay Attiláné (Országos Szlovén Önkormányzat)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat) megbízásából Gyurits Milán
Medvegy Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat) alelnök
Dr. Pillér Györgyné (Ukrán Országos Önkormányzat) alelnök
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
Szilcer Olga (Országos Ruszin Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Paulik Antal főigazgató-helyettes (Miniszterelnöki Hivatal, Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Főosztály)
Dr. Fórika László (Országgyűlési Biztosok Hivatala)
Simon Istvánné főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Magyar Zita osztályvezető (Oktatási Hivatal, Tankönyv Osztály)
Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Dr. Szüdi János szakállamtitkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Dienes Renáta (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Dr. Marticsek Dénes vezető jogász (Nemzeti Fejlesztési Ügynökség)
Dr. Puskás Imre (Nemzeti Fejlesztési Ügynökség)
Szittáné Bilanics Erzsébet (Önkormányzati Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 4 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelettel köszöntöm az Országos Kisebbségi Bizottság tagjait, vendégeinket külön fogom majd köszönteni.

Először a napirendről kérem, hogy szavazzunk. A kiküldött öt napirendi pont kiegészül még egy elemmel a 4. ponthoz kapcsolódóan: szintén 9 tagú bizottságba kérték három német szakértő jelölését Rakamaz városba.

Megállapítom, hogy tíz fővel határozatképesek vagyunk. Bejelentem, hogy a Szerb Önkormányzatot Lásztity Jovánka távollétében Gyurits Milán képviseli.

Kérem, szavazzunk a napirend elfogadásáról. *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen.

Tisztelettel köszöntöm dr. Szüdi János államtitkár urat. Tisztelettel köszöntöm az önkormányzati minisztériumból Szittáné Bilanics Erzsébet főosztályvezető-helyettes asszonyt; a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségtől Puskás Imre urat és dr. Marticsek Dénes urat. Tisztelettel köszöntöm a Miniszterelnöki Hivatal munkatársát, Paulik Antal urat; Simon Istvánné főosztályvezető asszonyt. Tisztelettel köszöntöm Fórika László urat.

Az 1. napirendi pontunk: a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosának jelentése az "Integrált kis- és mikrotérségi oktatási hálózatok és központjaik fejlesztése" című DDOP 3.2.2. számú pályázattal kapcsolatban folytatott vizsgálatról.

Röviden: az országgyűlési biztos úr vizsgálata kiterjedt arra a panaszra, amelyet - egészen konkrétan nevesítve - két iskola, illetve a német önkormányzat a mecseknádasdi iskolával kapcsolatos pályázati eljárás ügyében indított. Mégpedig a lényege röviden összefoglalva, hogy a pályázat elbírálásánál a kapacitáskihasználtsági kritérium nagyon fontos szempont volt, a jogosultságnak lényegében a feltétele, de tudjuk, hogy a nemzetiségi intézményekben a törvény 8 fő esetében az önkormányzat számára kötelezővé teszi az osztály indítását. *(Kjoszeva Svetla megérkezik az ülésre.)* Nyilvánvalóan egy kapacitáskihasználtsági vizsgálatnál ezek a kisebbségi intézmények megbuktak, hiszen a jogosultsági feltételt nem teljesítették.

Itt egy dolgot még kiemelnék, amire kiterjedt az ombudsmani vizsgálat. A jogosultsági feltételek változása a pályázat beadása előtti időszakban a mecseknádasdiak, illetve a panaszosok szerint, akik a panaszt tették, utólag került be az egész eljárásba. Mivel én is érintett vagyok bizonyos értelemben, hiszen én is nemzetiségi intézményt vezetek, és az én pályázatom sem nyert, tudom, hogy bizony ezeknek a jogosultsági feltételeknek a változása nagyon bizonytalan volt, és az utolsó pillanatban kerültek bele olyan elemek, ami az egész pályázatban a kritériumok bizonyos részénél a jogosultsági feltételek hiányát állapították meg, többek között nálam is, és ebből az állandó változásból következett az, hogy nem konkrétan a kapacitáskihasználtsággal összefüggésben. Én tehát megerősítem, hogy valóban folyamatosan változtak, még a pályázat beadása előtti utolsó időszakban is ezek a feltételek. És ezt kifogásolták a panaszosok, többek között a pécsváradi kistérségi társulás, illetve a hercegszántói horvát iskola is kiesett ebből a pályázatból.

Az országgyűlési biztos úr föltette a kérdést a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnek, hogy egyáltalán hány nemzetiségi intézmény került be ebbe a pályázatba, illetve hány nemzetiségi intézmény által benyújtott pályázatot támogattott az ügynökség. Ahogy leírja, késve kapott választ erre a kérdésre, illetve nem kapott választ, mert pillanatnyilag még mindig bizonytalan az ügy. Javaslatokat fogalmazott meg, ajánlásokat, és azt kéri, hogy abban az esetben, ha közoktatási intézmény pályázatáról lenne szó, akkor ilyen diszkriminatív jogosultsági kritériumokat ne vegyenek bele; illetve hogy a kisebbség önkormányzatokkal érdemben történjék egyeztetés, hiszen ez a kisebbségi intézményeket érinti; valamint az NFÜ figyelmét hívja fel a megfelelő ügyintézésre.

Ennyiben terjeszteném elő az ombudsmani vizsgálattal kapcsolatos ügyet. Nem tudom, Fórika úrnak ezzel kapcsolatban, amit elmondtam, van-e kiegészítése.

DR. FÓRIKA LÁSZLÓ: Nincs, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor megkérem az Önkormányzati Minisztérium, illetve a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség képviselőit, hogy reagáljanak erre. Előtte azonban államtitkár úr kért szót.

DR. SZÜDI JÁNOS szakállamtitkár: Azért javasoltuk megbeszélni ezt az ügyet, mert így az országgyűlési biztos úr ajánlásának a végrehajtásához tulajdonképpen neki is lehet állni. Országgyűlési biztos úr azt kezdeményezte az Oktatási Minisztériumnál – de mi egy kicsit partvonalon kívül vagyunk –, érje el, hogy az NFÜ működjön együtt a kisebbségi önkormányzatokkal. Mi így próbáltuk megkönnyíteni az NFÜ munkáját, mert itt mindenkivel találkozhat. Ez a célja ennek az összejojvetelnek. Ez ugyanis nem oktatási ügy. Azon kívül, hogy el tudjuk mondani, írtunk egy levelet, kezdeményeztünk, részt vettünk és a kollégánóm benne volt a PEMCS-ben, más közünk nincs a dologhoz. Ha nem a múltat vizsgáljuk, hanem a jövőt, akkor ez lehet az első lépés.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Marticsék Dénes úrnak.

DR. MARTICSEK DÉNES (NFÜ): Először is szeretném kifejezni az örömöm, hogy itt lehetünk és a jövőre nézve elindulhat egy egyeztetés az adott témában. Szeretném hangsúlyozni, hogy a jelen összejojvetel nem egy, a múltba visszanező és a hibákat kereső, azokat fokozottan kihangsúlyozó egyeztetés kell legyen, hanem a jövőre kell, hogy irányuljon.

A jelentésben foglaltakkal részben egyet tudunk érteni, különös tekintettel arra, ami az ajánlásnak a kezdeményezési részét érinti. A jelentésben megfogalmazott megállapítások közül nem mindegyikkel tudunk egyetérteni. Ezek alapvetően részletekbe menő szigorú szakmai kérdések, amelyek akkor, ha a jelenlévők több ismeret birtokában volnának, jobban érthetők és könnyebben feldolgozhatók lennének.

Hadd emeljek ki néhány dolgot azzal kapcsolatban, ami itt konkrétan elhangzott. Nem kívánnék elveszni a részletekben, mégis kénytelen vagyok belemenni egyrészt a jogosultsági kritériumok változásával, másrészt a 80 százalékos kapacitáskihasználtsággal kapcsolatos kérdésekbe. A 80 százalékos kapacitáskihasználtság egy teljesen magától értetődő intézményi szintű elvárás volt a pályázókkal szemben. 1410 pályázat érkezett be, az eredményt kihirdették, és bárki megtekintheti, hogy mely pályázók részesülnek támogatásban. Rövidesen megindul a támogatási szerződések megkötése. 310 pályázat lett elutasítva, de nem mind a 80 százalékos kapacitáskihasználtság nem teljesítése, hanem egyéb jogosultsági okok – mi úgy szoktuk mondani, hogy formai kritériumok – miatt. Ezek az adatok azt mutatják, hogy sikeres volt a pályázat. 1100 intézmény pályázata volt sikeres. Ennyi tudta a formai és teljességi kritériumokat teljesíteni úgy, szakmai bírálatra kerülhettek a pályázataik.

Szeretnék leszögezni valamit, ami ebben a körben fokozott jelentőséggel bír. Határozottan ki merem jelenteni, hogy semmiféle negatív diszkrimináció nem volt a kisebbségi oktatást is végző intézményekkel szemben. Ilyen probléma egyáltalán nem merült fel. A jelentésben is benne van ez a megállapítás, de ezzel nem tudunk egyetérteni. Némi problémát valóban okozott, hogy a kisebbségi oktatást végző intézményekben a törvény alapján nyolc fő fölött el kell indítani egy osztályt, de mi a kapacitáskihasználtságot nem az egyes osztályok, hanem az intézmények szintjén vizsgáltuk. De nemcsak negatív diszkrimináció nem volt, hanem pozitív sem, azaz nem kerültek külön kiemelésre a

kisebbségi oktatást végző intézmények, ugyanis nem erre irányult a pályáztatás. Mind a hét régióban meghirdettük ezeket a pályázati konstrukciókat, és szinte mindenki – egyházi iskolák is – kapott támogatást. Tehát nem volt se negatív, se pozitív diszkrimináció.

A jogosultsági kritériumok tekintetében valóban voltak változások. E tekintetben két dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik: ha a változtatás előtt került benyújtásra a pályázat, akkor nem élhattünk kifogással. Arra hivatkozva, hogy utólag módosult a jogosultsági kritérium, nem utasítottunk el pályázatot. A másik: tudomásom szerint a 80 százalék tekintetében nem történt változás. Más jogosultsági kritériumokban történhetett, de ebben nem történt.

A jövőre nézve – és erre szeretném a hangsúlyt fektetni – valóban szükség van erre, és el tudjuk fogadni azt a miniszter úrral is egyeztetett álláspontot, hogy a jövőben erre fokozott figyelmet kell fordítani. Készek vagyunk arra, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség által elfogadott eljárásrendet becsatornázva hangsúlyosabb egyeztetés folyjon a jövőben, és a pályázatok ennek megfelelően kerüljenek majd kihirdetésre. Ahogy a 2007-2008-as akciótervezési időszak folyamán volt a PEMCS-pályázatok elkészítése során, ugyanígy az akciótervezés során is megvan erre a lehetőség. Mi ebben abszolút nyitottak vagyunk, semmiféle aggályunk, ellenállásunk nincs e tekintetben, sőt örülünk is neki.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Agatics Hajnalka!

AGATICS HAJNALKA: Marticsek úr azt mondta, hogy minden szempontból sikeresnek tekintik a pályázatot. Nos, lehet, hogy az önök szempontjából sikeres volt, a nemzetiségek szempontjából viszont totál csőd volt, mert nemzetiségek egyetlen iskolája sem kapott semmiféle segítséget. A hercegszántói iskolánál például nem lehetett gond a 80 százalékos kihasználtság.

Biztos, hogy lehetnek valamilyen más jellegű problémák vagy hiányosságok, amelyekről én nem tudok, de nekem furcsa ez az egész, mert biztos, hogy sok kisebbségi pályázat is volt, és hogy éppenséggel egyetlenegy sem felelt meg.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök asszony!

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Főosztályvezető Asszonyok, Elnök Úr! Amikor az ombudsman úr jelentését olvastam, és ahhoz a részhez értem, hogy nem igazán tud az NFÜ válaszolni arra, hogy az 1410 pályázatban mennyi a nemzetiségi pályázat, megmondom őszintén, hogy elállt a lélegzetem.

Megkérdezhetem-e azt, hogy az 1410-ben mennyi a nemzetiségi intézmények száma?

Másodszor: úgy vagyok vele, hogy teljesen mindegy, hogy az NFÜ-höz lett benyújtva vagy pedig a DAOP-hoz, mert előttem van egy olyan anyag, amely szerint a DAOP-hoz adta be a szlovák nemzetiség, a békéscsabai iskola a pályázatát. Teljesen mindegy, ő sem ért célba; ott is a hatóság értékelésében, nem is tudom, nem is értem, a projekt céljának értékelésében, azonkívül a szakmai-műszaki értékelésben, az akadálymentesítés értékelésében... - amin, megmondom őszintén, le is döbbsentem, mert a teljes körű akadálymentesítést az tudja igazán megvalósítani, aki a maximumra pályázik, 200 millióra vagy mennyire. Más biztos, hogy nem tudja. Tehát teljesen mindegy, hogy az NFÜ-ről van szó, a DAOP-ról van szó, én úgy tudom, a nemzetiségek intézmények nem értek célba sehol sem.

Viszont az interneten láthatjuk azt, hogy kik a nyerő intézmények. Vannak köztük egyházak is. Nem azért mondom, mert bármit akarok állítani egyház vagy nemzetiség között. A következő kérdésem az lenne, én most a DAOP-ra koncentrálok, ott állítólag 80 milliárd forint lett kiosztva, elosztva, felhasználva – mindegy –, és ez a 80 milliárd állítólag kimeríti a

keretet 2012-ig vagy '13-ig. Azt szeretném kérdezni, mi ennek a valóságtartalma, valóban így van-e ez.

Az Országos Kisebbségi Bizottság volt Hercegszántón, látta a hercegszántói iskolában a gyereklétszám növekedését, annak ellenére, hogy demográfiai apályról beszélünk már elég régóta. Voltunk a pécsi iskolában. Szívesen viszem az Országos Kisebbségi Bizottságot a békéscsabai Szlovák Általános Iskolába és Gimnáziumba, de előre mondom, hogy csak esős időben vagyok hajlandó menni, hogy lássanak nagyon sok mindent a bizottság tagjai.

Én azt tarthatatlannak tartom, hogy egyetlenegy intézmény sem nyert, legalább egy fél. És akkor azt kérdezem, hogy mi a feladata a nemzetiséghez tartozónak. Csináljon botrányt? Milyet? Politikait? Keresse az anyaországot? Mit csináljon? Cikkezzen? Műballhét csináljon? Mit csináljon?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Paulik Antal kért szót, a Miniszterelnöki Hivatalból.

PAULIK ANTAL: Részben ahhoz csatlakoznék, amit elnökhelyettes asszony mondott. Két dolgot fűznék hozzá.

A Miniszterelnöki Hivatal is fordult tájékoztatásért, még abban a fázisban, amikor hozzánk egyébként az Országos Horvát Önkormányzat jött el a hercegszántói ügyben, és akkor kiderült, hogy Kétegyháza egy román intézménnyel, Mecseknádasd a német iskolával pályázott, és az első körben formai okokra hivatkozva ki lettek golyózva. Akkor fordultunk levélben Bajnai Gordon miniszter úrhoz, amire a választ több minisztériumi átszervezést követően érkezett meg, és egészen másról szólt, mint amire vonatkozott a kérdésünk. Tudniillik mi kifejezetten a DAOP pályázatáról beszéltünk, illetve Mecseknádasd esetén a dél-dunántúli operatív pályázatról, a válasz pedig egy egészen más pályázati kiírásról szólt. Azóta Békéscsaba ügyében szintén született egy Kiss Péter nevében írott levél, amelyet szintén miniszter úrnak küldtük el; erre még nem érkezett válasz. Az előző levél elküldésének időpontja április 14-e volt, a válaszá július 31-e. De mondjuk, ez lényegtelen.

Egy más szempontra szeretném felhívni a figyelmet, amivel kicsit csatlakoznék ahhoz, amit alelnök asszony is mondott. Ezeknek az intézményeknek egy része megjelent a kétoldalú kisebbségi vegyes bizottságok rendszerében. Erről annyit kell tudni, hogy ez a hazánkban élő kisebbségek és anyaországaik között létrejött vegyes bizottsági rendszer, ajánlásai születnek, melyet általában kormányhatározat erősít meg, kormányzati kötelezettségvállalással születnek ezek a határozatok, és ezek végrehajtása valamilyen szinten kötelező a kormányra. A békéscsabai iskola konkrétan benne van a vegyes bizottsági ajánlások sorában, a békéscsabai iskola felújítása, illetve rekonstrukciója. A pályázati projekt nagyjából 600 millióról szól, és miután az elérhető forrás ezekben a pályázatokban 230 millió, ha jól emlékszem, az jelent meg a vegyes bizottsági jegyzőkönyvben, hogy három évre széthúzva fogják pályázni ezt a felújítást, és hogy a magyar kormány odafigyel rá, hogy ez meg is valósuljon. Ehhez képest volt szerencsém látni azt, amire hivatkozott alelnök asszony is, azt az értékelési adatlapot.

Próbáltam ezt az interneten levadászni, hogy mik az értékelési szempontok, meg mire hány pont megy, az hogyan áll össze – nem találtam meg, bevallom. 2,5 ponttal maradt el a szükséges pontszámtól a békéscsabai iskola pontozása. Ami alulpontozott, az esélyegyenlőség. Maga a kisebbségi program esélyegyenlőségi program. Ezt nem szoktuk hangsúlyozni, hogy a nemzetiségi kisebbséghez tartozás hátrányainak kiküszöbölése és kiegyenlítése is esélyegyenlőségi program – nem értem, mitől kaptak, ha jól emlékszem, 5 ponttal kevesebbet erre, mint amennyit kaphattak. A másik pedig az akadálymentesítés, aminél szintén megakadtam, hiszen egy három ütemre széthúzott pályázatnak az akadálymentesítés nagy valószínűséggel az utolsó fázisában lesz logikus. Amennyire én tudom, az első évben benyújtott pályázat tartalma kifejezetten az elektromos rendszer

felújítása, illetve az éppen aktuálisan beömlő víznek a valamilyen módon való kiszorítása lett volna. Tehát nem egy komplett beruházásra készült a pályázat, hanem egy részemére.

Magyarázkodhatunk majd szlovák partnereinknek a következő vegyes bizottsági ülésen, ahogyan magyarázkodhatunk Hercegszántó ügyében a horvát partnereknek. A horvát relációban egyébként elég gyakori az a megvalósulás, hogy felesben finanszíroz a magyar és a horvát kormány egy-egy beruházást; nyilván ott is magyarázkodhatunk majd. A kétegyházi intézmény esetében szintén Romániának magyarázkodhatunk. Nagyon kellemetlen helyzetekbe fog kerülni a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter ezzel kapcsolatosan.

Azt azért még egyszer hangsúlyoznám, hogy amikor a miniszter a miniszterhez fordult levélben, akkor arra egyrészt elkésztett kapott tájékoztatást, másrészt nem arról szólt a tájékoztatás, amire a kérdés vonatkozott. Ezt azért a jövőben valószínűleg nem ártana kiküszöbölni.

Köszönöm.

ELNÖK: Szeretném, ha Marticsek úr azon megjegyzése mentén haladnánk tovább, hogy a jövőben mi történjék. Az kétségtelen, hogy ebből a pályázati lehetőségből a nemzetiségi közoktatási intézmények kiestek. Ha valóban igaz az, hogy a keret 2013-ig felhasználásra került, akkor addig lehetőségük sincs arra, hogy az eléggé leromlott infrastruktúrájú rendszerüket a meglévő kiváló programokhoz – amelyek nemcsak mint kisebbségi, hanem mint közoktatási programok is kiválóak – igazítani tudják és megfeleljenek a huszonegyedik századi követelményeknek. Ezért kérdezem, mit tudunk tenni a jövőben annak érdekében, hogy a leromlott közoktatási infrastruktúrát a megfelelő színvonalra hozzuk.

DR. SZÜDI JÁNOS szakállamtitkár: Abban, hogy az ombudsman elmarasztalta az Oktatási Minisztériumot, biztosan van igazság, de azért mi is mindent megpróbáltunk megtenni, s most nem sorolom fel részletesen, hogy miket. Én is azt mondom, nézzük meg, hogy mit lehet tenni, mert a gondok és a megoldásra váró problémák mindannyiunk előtt ismertek. Ombudsman úr kérésének megfelelően ezt az ülést azért hívtuk össze, hogy a feleket össze tudjuk hozni és megnézzük, hogy lehet javítani a jelenlegi helyzeten.

ELNÖK: Köszönöm. Fórika László úr!

DR. FÓRIKA LÁSZLÓ: Engedjenek meg nekem két rövid megjegyzést. Az első a diszkriminációval kapcsolatos. Az NFÜ képviselője azt mondta, nem értenek egyet azzal a megállapítással, hogy diszkrimináció történt volna. Nem akarok feleslegesen jogászodni, de az egyenlő bánásmódról szóló törvény a diszkrimináció két fajtáját különbözteti meg, melyek közül az egyik a közvetett diszkrimináció, amikor egy mindenki számára nyitva álló lehetőségből valakit objektíve kiszorítanak. Ez a konkrét eset bizonyítja, hogy a kisebbségi intézmények objektíve kiszorultak a pályázati kiírás feltételei miatt. Tehát az ombudsmannak az a megállapítása, hogy itt diszkrimináció történt, szerintem tényszerű.

A második: Szüdi János államtitkár úr azt mondta, hogy az ombudsman elmarasztalta az Oktatási Minisztériumot. Ez félreértés! A félreértés oka a következő: az NFÜ-től mi azt a tájékoztatást kaptuk, hogy a pályázati kiírások feltételeiről előzetesen egyeztettek az OKM-mel is. E tájékoztatás alapján úgy tűnik, mintha az Oktatási Minisztérium is részt vett volna a pályázati kiírások feltételeinek meghatározásában, akárcsak véleményezéssel is, ezért mintha felelős lenne. Ha nem így volt, akkor nyilvánvalóan semmilyen módon nem tehető felelőssé. Hangsúlyozom, ombudsman úr azt a tájékoztatást kapta, hogy az OKM-et bevonták ebbe a munkába.

DR. SZÜDI JÁNOS szakállamtitkár: Még egyszer mondom, hogy amit mi tudtunk, azt megtettük. Javaslom, hogy adjunk szót Dienes Renáta kolléganőnek, aki mindezt részletesebben is el tudja mondani. Úgy érzem, hogy mi a feladatunkat ha nem is tökéletesen, de elvégeztük.

DIENES RENÁTA: Az OKM az összes egyeztetésen részt vett, s nemcsak a szakterület, hanem a fejlesztési főosztály képviselői is, és minden alkalommal megtettük azokat a szakmai észrevételeket, amelyeket fontosnak tartottunk elmondani a pályázati kiírással kapcsolatban. Ennek megfelelően a létszámfeltételek vizsgálatánál is elmondtuk, hogy a kapacitáskihasználtsági feltételeknél milyen létszámokat kell figyelembe venni, s nemcsak a nemzetiségi intézmények csoportjai, osztályai tekintetében, hanem a közoktatási törvényben meghatározott osztály- és csoportszervezési előírásoknak megfelelően is. Az, hogy ebből mit épített be a döntéshozó szerv, egy másik történet. Mi a javaslatainkat minden esetben megtettük és ezeknek írásos nyoma is van.

ELNÖK: Köszönöm. Marticsek úr!

DR. MARTICSEK DÉNES (NFÜ): Hadd reagáljak röviden néhány dologra. Elhangzott, hogy egyetlen kisebbségi oktatást végző intézmény sem kapott támogatást. Én ezt nem tudom visszaigazolni, sőt szinte biztos vagyok benne, hogy kapott ilyen intézmény támogatást. Még egyszer szeretném kiemelni, hogy az értékelési szempontrendszerben ez sem pozitívumként, sem negatívumként nem jelent meg. Hangsúlyozom, itt országos programról beszélünk, holott regionális programok keretében kerültek kiírásra a felhívások, ezért ezeket az adatokat most nem tudom megmondani. Megpróbáltuk az adatokat lekérni, de beleütköztünk egy falba. Az Oktatási Hivatal a nyertesek tekintetében egy rendszerből le tudná kérni az adatokat, de ezt még nem tette meg. Az adatok elérhetők, de jelenleg nem állnak rendelkezésünkre.

A kormány az akciótervek során az oktatóprogram keretei tekintetében eddig csak a 2007-2008-as forrásokról döntött. Most indul a 2009-2010-es akciótervek véleményeztetése. Az akciótervek forrásait és indikatív kereteit a kormány feltehetően december közepén fogja elfogadni, és majd azt követően jelenhetnek meg az új időszakra a kiírások. Azt nem tudom megerősíteni, hogy minden forrás le lenne kötve. Éppen ez ad lehetőséget arra, hogy beszéljünk a hogyan továbbról.

Még egy dolgot hadd mondjak. Egyik pályázat sem esett ki jogosultsági kritérium alapján. Szakmai pontozás volt és nagyon sokan nem nyertek. Ezért fog újabb támogatási döntések meghozatalára sor kerülni.

Elképzelhető, hogy nem minden esetben sikerült időben válaszolni. Azon dolgozunk, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségben mihamarabb és naprakészebben tudjunk választ adni mindenkinek a megkeresésére.

ELNÖK: Az országos kisebbségi önkormányzatoknak lesz-e véleményezési lehetőségük, illetve a mi bizottságunknak, hiszen a közoktatási területet mi képviseljük a kisebbségi oktatás terén? Ide kerül-e az akcióterv, tudunk-e róla beszélni? Ha jól értettem, lesz 2009-2010-es kiírás és nem kell 2013 utánig arra várni, hogy a mi intézményeinknek is legyen esélyük. *(Dr. Marticsek Dénes: Így van.)*

Ez nyilván az Önkormányzati Minisztériumhoz is tartozik, úgyhogy szeretném megkérdezni, van-e erre forrás egyáltalán.

SZITTÁNÉ BILANICS ERZSÉBET (ÖM): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez a téma azért van napirenden, hogy az NFÜ válaszoljon valamennyi ilyen kérdésre, és a jövőben

is egyeztessünk nyilvánvalóan minden ilyen sornál, most például a 2009. évi költségvetés elkészítése során is, hiszen ott is a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségtől kérünk adatokat és egyeztetünk minden alkalommal, például a hazai pályázatok során is. Hiszen nálunk is vannak olyan jogcímek a központosított előirányzatok között, amelyek egyébként az oktatást támogatják. Idén is volt 3,5 milliárd forint, és van külön még a maradvány terhére még egy 1,6 milliárdos pályázat, amelynek a kiértékelése pont most van folyamatban. S miután a minisztérium fontosnak látja ezeket a területeket, ezért a jövő évre a saját belső kereteink közötti átcsoportosításból ezeket a kereteket megemeltük, és most a tervezet szerint – ez nyilván még változhat a parlamenti szakaszban – több mint 4 milliárd, majdnem 4,5 milliárd forint fog rendelkezésre állni, és erre a pályázatok körét, és azok körét, akik erre pályázhatnak, kinyitottuk, tehát többen fognak tudni erre pályázni. Valószínű, hogy ez így is fog maradni, mert nem volt olyan tárca, amelyik a véleményezés során ezt ne támogatta volna.

Ezzel a pályázattal kapcsolatban nyilván a ROP-os és ehhez kapcsolódó pályázatoknál a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség a véleményeket kikéri, de ő az, aki ebben egyébként jogosult dönteni és meghatározni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék parancsolni!

DR. MARTICSEK DÉNES (NFÜ): Igen tisztelt Elnök Úr! Az új időszak, a 2009-2010-es időszak kapcsán szeretnék most reagálni.

Az akciótervek: most megint kétéves időszakra nézvést készül akcióterv, régióként egyébként. Tehát természetesen, amikor regionális programokról beszélünk, akkor régiókénti akciótervekről beszélünk, amit a kormány egy határozattal fog elfogadni, mint említettem, december tájékán. Ennek egyébként szakmai előkészítése, illetve régiós előkészítése már elindult, nyilvánvalóan a regionális fejlesztési tanácsok a ROP-ok tekintetében, illetőleg azok munkaszervezete és az NFÜ közösen, a tárcákat is bevonva, folyamatosan végzik ezt a feladatot.

Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy mielőtt még az akcióterv a kormány elé kerülne egy véglegesített előterjesztés formájában, előtte úgynevezett társadalmi egyeztetésre kerül sor, meghatározott csatornában, hiszen erre is elfogadott eljárásrendünk van, hogy milyen csatornában lehet az akciótervekre észrevételt tenni. Azt kérem – mert volt itt e tekintetben némi zavar, és erről akkor nem beszélnék részletesebben –, mivel ez a csatorna egyébként nyilvános, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség honlapján igyekszik minden esetben eleget tenni a nyilvánosságnak, oda felkerülnek ezek a dokumentumok, kérjük tehát, hogy ezeket az észrevételeket, még akkor is, ha a tárcáról vagy az aktuális bizottságról van szó, a hivatalról, ezen a csatornán keresztül juttassák el hozzánk. Ez nagyon fontos. Ezeket fogjuk tudni úgy beépíteni, hogy tényleg esély nyíljon arra, hogy ezeket figyelembe is tudjuk venni. Számos észrevétel érkezett be a 2007-2008-as időszakra vonatkozóan. Nem tudjuk azt mondani, hogy minden észrevételt be tudunk építeni, hiszen érkeznek be egymásnak ellentmondó javaslatok, vélemények, ez teljesen természetes. De hogy a mérlegelés és egyáltalán a döntés előkészítésének, illetve a döntésnek a szakaszába eljusson, ahhoz az kell, hogy megérkezzen hozzánk. És ezt kérem, ezt várjuk, hogy ezek az észrevételek beérkezzenek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr?

DR. SZÜDI JÁNOS szakállamtitkár: Akkor én azt kérem a bizottságtól, vállalja fel azt a feladatot, hogy egy egységes véleményt alakít ki, és ezt juttatjuk el az NFÜ-nek. Úgy

gondolom, ezt meg tudjuk szervezni. Figyelni fogjuk az ügynökség honlapját, és ha kapunk értesítést, az is jó, de ha nem, akkor figyeljük. Össze lehet hívni a bizottságot, meg lehet tárgyalni, és a kollégáink segítségével meg lehet nézni, hogy az megfelel-e az önkormányzati speciális követelményeknek. Ezt tudom felajánlani, ha a bizottság el tudja fogadni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én is hasonló tartalmú javaslatot szerettem volna előterjeszteni, amit államtitkár úr már megfogalmazott. Úgy gondolom, az OKB ezt fel fogja vállalni, természetesen a honlap figyelésével is. És azzal is tisztában vagyunk, hogy regionális szinteken, a régiókban kell a megfelelő kisebbségi önkormányzatoknak, megyei önkormányzatoknak megtenni a maguk javaslatát, az OKB ezt begyűjti, összegzi, és akkor eljuttatjuk az Önkormányzati Minisztériumhoz, illetve az NFÜ-höz. Köszönöm szépen.

Ha van még ehhez a napirendhez – tessék, alelnök asszony!

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm, elnök úr. Én inkább azt mondanám, hogy ha valóban komolyan gondolják a segítséget az NFÜ részéről, akkor keressék meg az Országos Kisebbségi Bizottságot és a 13 országos kisebbségi önkormányzatot. Nem lehet?

ELNÖK: Én úgy gondolom, azt is meg lehet tenni, hogy a 13 kisebbségi önkormányzat fordul az NFÜ-höz, és gondolom, amikor rendeződtek már, letisztultak az átszervezések, akkor megfelelő időben erre választ fogunk kapni, választ is fognak kapni az önkormányzatok. Ez tehát fordítva is lehetséges, ebből nem csinálunk semmi különösebb kérdést, de ha elkészül a jogszabály, akkor ahhoz tartjuk magunkat.

Kielégítő ez így?

MEDVEGY PÁLNÉ: Igen.

ELNÖK: A mi feladatunk tehát az, hogy amiben itt most megállapodtunk, ezt vigyük tovább az országos önkormányzataink felé, regionális szinten pedig az ottani érdekképviseletek felé.

A határozat tehát ilyen szellemű legyen, tehát hogy az országos kisebbségi önkormányzatok felé vigyük tovább a problémát, a testületeink felé, és kérjük az országos kisebbségi önkormányzatainkat, hogy az NFÜ-höz forduljanak, mégpedig azzal a kéréssel, hogy a 2009-2010-es akcióterv véleményezésébe vonják be őket hivatalosan. Persze a lehetősége ennek megvan, de ha ezt kérik, akkor nyilvánvalóan az NFÜ-nél figyelni fognak erre a problémára, és talán nem fordul elő, hogy a kisebbségi intézmények valamilyen ok miatt kiesnek a rostán a következő pályázati lehetőségénél.

Ezt így el lehet fogadni? Államtitkár úr!

DR. SZÜDI JÁNOS szakállamtitkár: A bizottsággal meg kellene szavaztatni, hogy elvállalják azt a nem könnyű feladatot, hogy a bizottság is véleményezi. Mert az egy másik káposzta, hogy az országos kisebbségi önkormányzatok maguk ezt megteszik, de hogy egy egységes oktatási vélemény ki tudjon alakulni, azért az nem lenne haszontalan dolog.

ELNÖK: Tehát az akcióterveket – ez a határozatnak egy második eleme lenne – az Országos Kisebbségi Bizottság is véleményezi, és kialakítja az álláspontját.

DR. MARTICSEK DÉNES (NFÜ): És a megfelelő módon eljuttatja az NFÜ-höz.

ELNÖK: Igen, így van.

DR. SZÜDI JÁNOS szakállamtitkár: Ezt úgy javaslom, hogy miután a miniszter testületéről van szó, ezt természetesen a miniszter úr fogja eljuttatni, hiszen ez a testület a miniszter úr tanácsadó testülete. Vagyis ilyen formában fogjuk átküldeni.

ELNÖK: Mi tehát mindenesetre föl vállaljuk az akciótervek véleményezését, és a miniszter úron keresztül eljuttatjuk az NFÜ-höz. Köszönjük szépen.

A határozati javaslat első pontja úgy szól, hogy az országos önkormányzatok elé visszük a problémát, a második pedig úgy, hogy az OKB közreműködik az akciótervek véleményezésében. Ki ért egyet a határozati javaslattal? *(Egyhangú egyetértés.)* Megállapítom, hogy a határozati javaslatot az OKB tagjai egyhangúlag elfogadták. (38/2008.(09.26.) számú határozat)

2. napirendi pontunk az Oktatási Hivatal Tankönyv Osztályának nemzetiségi tankönyvekre vonatkozó eljárásrendje. Az ehhez kapcsolódó anyagot mindenki megkapta.

Köszöntöm Magyar Zita osztályvezető asszonyt, és köszönjük, hogy a hivatalba lépése után figyelmet fordított erre és világos, érthető formában rendelkezésünkre bocsátotta az eljárásrendet. Átadom a szót osztályvezető asszonynak.

MAGYAR ZITA: Kérésüknek megfelelően igyekeztem az eljárásrendet rendelkezésre bocsátani. Kollégáimmal együtt megpróbáltuk úgy elkészíteni táblázatokkal és ábrákkal, hogy egyfajta sillabuszként is használható legyen. Remélem, hogy sikerült rajta eligazodni. Egy rendkívül szerteágazó dologról van szó. A táblázati részben egy-két helyen tettem kérdést, illetve megjegyzést, amiket ma érdemes lenne megbeszélni. Először is szeretném megkérdezni, hogy az Oktatási Hivatal Tankönyv Osztálya továbbra is tarthatja magát az eddigi gyakorlathoz, vagy a bizottság a későbbiekben szeretne-e ettől eltérni.

Mondok néhány példát. A 7. oldalon a javított könyv, kézirat szakértői véleményéről van szó. Az eddigi gyakorlat szerint ez a rész kimaradt, és a hivatal az OKB referensét kereste meg azzal, hogy nézze meg a javított könyvet és fejtse ki az álláspontját. Ez elsősorban az ügymenet meggyorsítása miatt volt így. Az OKB referense részéről jelzés érkezett a hivatal referense felé, hogy ez több esetben is nehézséget okozott, mert olyan terjedelmű a könyv, hogy ezt nem tudja vállalni. Egyértelmű döntésre van szükség, hogy ez a továbbiakban maradhat-e így. Szeretném, ha a bizottság eldöntené, hogy az OKB referensének álláspontját egyfajta nyilatkozattételként elfogadhatja-e. Ez abból a szempontból megkönnyítené az eljárást, hogy nem kellene mindig visszahozni. A legutóbbi ülésen is elhangzott, hogy ha visszajön egy könyv, nagyon sokszor olyan érzésük van, mintha plusz köröket futna. Nekünk viszont egyértelműen le kell szabályozni, mi az, amit valóban látni szeretnének és csak annak kellene ide kerülnie, és mi az, amit plusz feladatnak látnak és szakmailag nem tartják indokoltnak. Ezekben a kérdésekben kellene megegyeznünk és döntenünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kér szót? Agatics Hajnalka!

AGATICS HAJNALKA: Először arra reagálnék, amit osztályvezető asszony a végén mondott. Valóban azon vagyunk, hogy gyorsítsuk az ügymenetet, de a horvátoknál változások történtek a tankönyvkiadás terén, főleg a tankönyvkiadóban. Én ezentúl nem vagyok hajlandó vállalni a felelősséget. Abban a kollégában, aki eddig ott dolgozott, megbíztam, mert tudtam, hogy meg fogja csinálni, de a helyzet megváltozott. Azt javaslom, hogy ne az OKB-hoz jöjjön vissza javítás után a könyv, hanem menjen vissza a szakértőhöz. Ez az egyik.

A másik a fordítások kérdése. Itt ellentmondást látok. A jogszabályi háttérre hivatkoznak, de az önök megfogalmazása a jó. A jogszabályokban az van, hogy a fordításokat is tartalmilag kell elbírálni. De tartalmilag azt már elbírálták az adott nyelv szakértői! Egy jóváhagyott tankönyvet választanak ki, amelyet az adott nemzetiség összes iskolájában

használni fognak. A fordítást csak nyelvileg és stilisztikailag lehet megbíráltatni, és az önök anyagában már ez is szerepel. Az 5. oldalon azt olvashatjuk, hogy a folyamat egy nem hatósági előzetes tartalmi jóváhagyás, avagy fordítás-ellenőrzési. Az természetes, hogy az eredetieknel ez a sorrend, de a fordításnál csak nyelvileg kell megnézni.

MAGYAR ZITA: Amikor a fordítást csak technológiai szakértőnek küldték ki, előfordult, hogy a technológiai szakértő nem merete felvállalni a felelősséget azért, hogy szótördelésileg rendben van-e a dolog. Ezért van benne, hogy egy nyelvi lektornak még egyszer mindenképpen át kell nézni. Ezt azért tartjuk fontosnak, mert a kéziratban csak egy word formátumot kap, s amikor a fordítás bekerül a könyvbe, akkor nem ugyanaz a kép jelenik meg a diák előtt, mint a kéziratban, hiszen a kéziratban nagyon sokszor csak jelzésértékűek a képek és maga a szöveg is. Ezért fontos az, hogy nem tartalmi, hanem nyelvi, lektori szempontból ezt valaki megnézze.

AGATICS HAJNALKA: Ez rendben van. Az ön válasza arra az esetre vonatkozik, amikor már kész van a tankönyv. De az előzetes elbírálásnál sem kell tartalmi szempontból megnézni, mert a magyar iskolarendszerben bevezetett, jóváhagyott tankönyvekről van szó. Azért választják a mi pedagógusaink azokat, mert azt tartják tartalmilag jónak.

MAGYAR ZITA: Akkor viszont arra nagyon nagy figyelmet kell fordítani a bizottságnak – és ezt most akkor meg kell nézni, hogy hogyan –, hogy amikor a prioritási lista kialakul, erre a prioritási listára valóban csak olyan könyvek kerülhessenek fel, amelyek egyébként tankönyvjegyzéken van. (*Agatics Hajnalka: Így van.*) Mert előfordult sajnos, hogy olyan könyv került föl rá, ami nem volt tankönyvjegyzéken, és ebből kifolyólag nem volt elég, hogy csak tartalmi szempontból, hanem tudományos szempontból is vizsgálni kellett a könyvet.

Ez akkor jelentkezhethet egyébként problémaként, és azt gondolom, ez akkor lehet hátrányos a bizottságra és okozhat nehézséget, ha egyébként utána a kiadó beadja a magyar nyelvű változatát, és a magyar nyelvű változat a szakértők szerint nem felel meg a tankönyvvé jóváhagyási procedúrának. Azért mondom, hogy erre kell nagyon odafigyelni, hogy valóban tankönyvjegyzéken lévő kiadvány kerüljön már a prioritási listára, mert ez most az új jogszabály szerint rendkívüli módon szigorított. Régen a segédkönyvekkel ez kivédhető volt, az idei tanévtől ez rendkívül szigorított, és voltak az idén ebből kis elcsúszások, hogy még annak idején valamikor jegyzéken volt, most nem. Tehát ne járjon le magyarul sem a tankönyvvé nyilvánítási határozata annak a könyvnek. Erre szeretném felhívni a figyelmet.

AGATICS HAJNALKA: De ha ilyenről van szó, hogy minden rendben van a magyar tankönyvvel, akkor viszont nincs ilyen probléma.

MAGYAR ZITA: Igen, akkor nincs.

AGATICS HAJNALKA: Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Ibolya?

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Először is szeretném megköszönni ezt az összefoglaló anyagot, amit kaptunk. Ez valóban leírja az eljárás rendjét, pontról pontra.

Zoricához csatlakozva én is úgy gondolom, hogy nem vállalhatja fel a referens a hibajegyzék ellenőrzését. Azt gondolom, hogy ha itt születik egy határozat, és azt mondjuk, hogy a szakértői vélemények alapján ezt és ezt kérjük kijavítani, vagyis feltételeket sorolunk

föl, akkor ez a kiadó felelőssége, a mindenkori kiadó felelőssége ezt teljesíteni. Ha fél év múlva használat közben kiderül, hogy súlyos hibák maradtak benne, vagyis azok, amiket kértünk kijavítani, az a kiadó felelőssége.

Sajnos mi, a bizottság tagjai követtük el azt a hibát, merő jó szándékból, ha visszaemlékeztek, a negyedikes történelem borítója kapcsán, hogy elmegyünk és megnézzük, kijavították-e azokat a nem kis hibákat, amelyek rendre az összes borítón jelentkeztek, és onnantól kezdve ez gyakorlattá vált, hogy mi elmentünk, és húszoldalas hibajegyzékeket is elvártak volna tőlünk. Tehát ezzel teljesen egyetérttek.

A fordításoknál szintén. Elegendő egy nyelvi szakértő, egy nyelvi lektor, és a kritériumrendszer is ennek megfelelő legyen. Tehát viszonylag rövid, tömör és erre irányuljon, és akkor nem fognak a szerencsétlen szakértők három heteket kínlódni vele, mert végül is mire megfogalmazzák ezt a rengeteg pontot, belerokkannak, legyünk őszinték. Szükségtelen a pedagógiai és a tudományos szakértő, hiszen használják azt a magyar tankönyvet.

A harmadik, amiről szeretnék beszélni, a tankönyv-meghosszabbítás. Itt az van, meglehetősen megengedő módon megfogalmazva: „A nemzetiségi nyelv és irodalom, népismeret, az önálló fejlesztésű kisebbségi nyelvű közismereti tankönyvek, valamint a magyar nyelven jóváhagyott tankönyvek nemzetiségi nyelvre történő fordítása tankönyvvé nyilvánításának meghosszabbítása során az első és a második meghosszabbítási eljárásban az Országos Kisebbségi Bizottság által a kiadónak írásban adott előzetes egyetértése esetén” – itt utalok a megengedő formára, tehát kell-e neki előzetes egyetértés, be kell-e ezt írásban adnia vagy sem, ez itt eléggé megengedő – „szakértői véleményt nem kell bekérni, és a kiadónak, illetve a pályázat kiírójának az eljárási díjat sem kell megfizetnie.” Én tehát úgy gondolom, hogy ha a meghosszabbítás öt év után történik, akkor az az OKB-s referens szintén nem vállalhatja föl, hogy írásos néhány sort ad, hogy ez meghosszabbítható újabb öt évre. Ez akkor azt jelenti, hogy egy nyelv- és irodalomtankönyv ad absurdum tíz évig úgy lehet forgalomban, hogy egy betűt sem kellene kijavítani benne. Most nem az utánnomásról beszélek, ahol a kiadónak kötelessége a tipográfiai hibákat meg egyebeket kijavítani, de változik a szókincs, változhatnak a szemléletek, változhatnak a tantervek, és így tovább. Úgyhogy én ezt azért úgy gondolom, hogy ha a magyar tankönyveket ötévenként szakértőkkel megnézetik – tudtommal igen –, fölülvizsgálják kvázi, akkor a nemzetiségi tankönyveknél szerintem ez szintén elvárható lenne. Nem tudom, a bizottságnak mi a véleménye erről. Én belegondoltam, hogy van egy nyelv- és irodalomkönyv, aztán én fogom magam, megnézegetem, és eldöntöm, hogy ez akkor még öt évig lehet tankönyv.

ELNÖK: Ne tűnjék azért olybá, hogy most mi húzódozunk a feladattól...

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nem, nem, szó nincs róla!

ELNÖK: ...mert az egy felelősség, ha az ember itt egy tankönyvet meghosszabbításra javasol vagy egyáltalán elfogadásra javasol. A felelősséget föl vállalom a szakértői vélemények birtokában. Ugyanakkor például a hibajavítás kapcsán, amikor ötszáz hiba van egy könyvben, azt mi nem tudjuk föl vállalni. Teljesen egyetérttek Ibolyával, ez annak a felelőssége, akinek a feladata azt kijavítani, jelen esetben a kiadók feladata.

A másik dolog a tankönyv elévülése esetleg, tehát a javítás szükségszerűsége. Úgyhogy lehetséges, hogy megfontolandó, amit Ibolya mondott, hogy valóban meg kellene nézetni szakértővel, mert a használat során is kiderül sok olyan, ami esetleg egy mégoly kiváló tankönyv esetén is már korszerűtlenséget okoz, vagyis javításra szorul.

Ezek szerint – visszakérdezek – az utóbbi, nyári időszakban a referenssel megállapodva a tankönyviroda engem kért fel, hogy a meghosszabbításról nyilatkozzam, több

ilyen nyilatkozat is született. Nyilván, ha valami olyasmiről van szó, ami a tankönyvkiadást meggyorsítja, akkor ebben mindenképpen partnerek vagyunk, de azért azt a megfontolandó szempontot figyelembe kellene venni, amit Ibolya mondott.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Csak annyit szeretnék még hozzátenni, ez nem jelenti azt, hogy feltétlenül azt fogjuk kérni, hogy dolgozzák át, hogy a szakértő szerint át kell majd dolgozni, és új tankönyvet kell csinálni. Hanem szerintem ez egy biztonsági szelep lehet, egy jobbítási szándék a nemzetiségi területen is. Köszönöm.

ELNÖK: Zorica jelentkezett még.

AGATICS HAJNALKA: Félig-meddig értek veletek egyet, mert amikor ez a törvény készült, akkor én még nem voltam nyugdíjas, még az egyik kiadóban dolgoztam, és tudom, hogy a kiadók kérésére került ez be a pénz miatt. Ha nekik nem kell hozzájárulniuk első meg második meghosszabbításakor, akkor nem kell az eljárási díjat megfizetni.

Itt talán a németek a kivételek, mert nekik nagyon sok iskolájuk van. De nálunk, mondjuk, ha a kétnyelvű iskolákat veszem, összesen most öt van, de ha ott a pedagógusok nem jelzik, hogy baj van a tankönyvvel, akkor szerintem minden további nélkül mehetne tovább, és ugyanez vonatkozik a fordításokra is. Mert a kiadóknak – Ibolya, te nagyon jól tudod – minden fillér számít, főleg a nemzetiségi tankönyveknél, mert azok ráfizetések.

Köszönöm.

ELNÖK: Először osztályvezető asszony, utána Ibolya.

MAGYAR ZITA: Annyit szeretnék mondani ennek a meghosszabbításnak a kapcsán – és ez talán válaszol mind a két felvetésre –, hogy azt gondolom, ha valóban a tankönyvrendelet ezt az ötéves ciklust előírta, és addig kapja a határozatot, akkor azt kell elsősorban vizsgálni, hogy amiről fordították a könyvet, amennyiben fordításról van szó, akkor a magyar nyelvű kiadása fennmaradt-e a tankönyvjegyzéken.

Ha a kiadó beadja hosszabbításra, az az anyagi részét rendezzi, és legfeljebb nyelvi szempontból kell megvizsgálni, változott-e olyan mértékben, hogy érdemes legyen átdolgozni. De ha magyar szempontból megfelelt a tankönyvvé nyilvánításnak, akkor kár ilyet belevenni. Akkor van gond és akkor kell ezt kérni, illetve ilyen részt belevenni, ha a kiadó magyarul nem adta be meghosszabbításra, vagy magyarul nem felelt meg az újabb ötéves ciklusnak. Ebben az esetben viszont mindenképpen vizsgálni kell tartalmi és egyéb szempontból is.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A fordítások esetében járható ez az út, de kérdés, hogy ki fogja ezt figyelni. Ha valamelyik nemzetiségnél lejár mondjuk egy hatodikos történelemkönyv, akkor a kiadó nézi meg, hogy rajta van-e még a listán? Ebben az esetben is kell szakértő, aki összeveti a változtatásokat. Ez az egyik.

A másik: nagyon kevés nemzetiségi szerző van, és nagyon kevés a jó lektorunk és szerkesztőnk, ezért egy nyelv- és irodalomtankönyvbe sok olyan hiba csúszhat be, amit öt év múlva muszáj lenne átgondolni. Ezért is fontosnak tartanám szakértő igénybevételét. Vagy a magyar tankönyvek esetében szakértők döntenek el, hogy kell-e valamit változtatni, a nemzetiségi tankönyvek esetében pedig az OKB referense hozza meg ezt a döntést? Ezt nem tartanám jónak.

ELNÖK: A gyakorlatnak kellene visszaigazolnia, hogy egy könyv megfelelő vagy sem. Hogy történhet a gyakorlat visszaigazolása? Minden kisebbségi önkormányzatnál vannak

felelős oktatási bizottságok, amelyeknek ezt fel kellene vállalni, annál is inkább, mert azokban gyakorlati szakemberek ülnek, akik közvetlen visszajelzést tudnak adni. Én is voltam nyolc évig egy ilyen bizottság elnöke. Az oktatási bizottságoknak a tankönyveket fel kellene vállalniuk, hiszen ott minden területnek megvannak a szakértői. Nem tudom, mennyire tekinthető hivatalosnak az, hogy mi ilyen háttérrel felvállalhatjuk ennek a képviselőjét. Ez tehát nem plusz teher, de ha a gyakorlatból jelzés érkezik a tankönyv minőségével kapcsolatban, akkor a szakértő véleménye fontos lehet abból a szempontból, hogy öt éven túl is fennmarad a tankönyv vagy nem. Én így látnék egy intézményesített formát erre vonatkozóan, de ha ennél jobb javaslat van, természetesen azt is támogatni tudom.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Véget nem érő viták alakulhatnak ki azzal kapcsolatban, hogy apró-e a hiba vagy nem apró, tetszik-e a tankönyv vagy nem tetszik. Meglehetősen szubjektíven fogják az emberek ezt megítélni.

ELNÖK: Itt persze a takarékosági szempont is szerepet játszhat.

AGATICS HAJNALKA: Ezt a kérdést az összes kiadó, amelyik nemzetiségi tankönyvek kiadásával foglalkozik, felvetette és a jogalkotó ezt figyelembe vette.

ELNÖK: A felelősség alól nem tudunk kibújni, mert függetlenül attól, hogy mi nézzük meg vagy szakértő nézi meg, ezt a kérdést nekünk kell felvállalni és valamilyen módon kezelni, például az oktatási bizottságokon keresztül. Bár úgy látom, Zsuzsa ezzel nem ért egyet.

MEDVEGY PÁLNÉ: Valóban nem, mert ezt maszatolásnak tartom. Tankönyvtémában közülünk Ibolya és Zorica a felkészült, én viszont nulla vagyok. Mégis az a véleményem, ha a többségi oktatásnál ötévenként lehetőséget adnak arra, hogy a tankönyv átnézésre kerüljön, akkor legyen erre lehetőség a nemzetiségi oktatásnál is. A tankönyvtéma egyébként is nagyon nagy buli, de akkor legyen nagy buli a nemzetiségi területen is. Ezzel azt akarom mondani, hogy a tankönyveket nemzetiségi területen is ötévenként nézzék át. Azért tartom maszatolásnak az önkormányzatok és az oktatási bizottságok emlegetését, mert ezen a héten részt vettem egy oktatási bizottsági ülésen és azt láttam, hogy a bizottsági tagok egymás haját tépik, mert várják a minisztérium meg a hivatal kiírását a nemzetiségi tankönyvtémában.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Teljes mértékben egyetértek a lelnök asszonnyal. Például a görög önkormányzat oktatási bizottságában egyetlen pedagógus sincs, az elnök pedig mindössze nyolc általánost végzett, ezért nem lehet tőle elvárni, hogy tankönyvet bíráljon.

ELNÖK: A dolog lényege az, hogy ezt szakértőkre kell bízni, mi pedig tankönyvtémában valóban nem vagyunk otthon. De azt is látni kell, hogy bármilyen sikeres tankönyv kerül forgalomba, mindig lesznek olyanok, akik azt mondják, hogy az semmilyen szempontból nem megfelelő. S noha ezt elmondják, de természetesen le nem írják, s ez még akkor is egy kisebbségi vélemény, ha nagy hangon adják elő.

Jelen esetben a 12. évfolyamos történelemtankönyvről van éppen szó, amelyről bizonyos tanári csoportok azt mondják, hogy ez nem megfelelő. De nekünk alkalmazkodnunk kell; ez az a könyv, emlékeztek rá, amit bedobtunk itt, hogy minél gyorsabban lefordítani, minél gyorsabban forgalomba hozni, mert korszerűtlen tankönyveket használtunk, fordítottunk évtizedeken keresztül, mondhatjuk így, amiből már tényleg nem lehetett tanítani,

a követelmények pedig teljes egészében átalakultak. De mondom, ilyen vélemények vannak, és ezzel nem tudunk mit kezdeni. Készítsenek, szerkesszenek egy másik tankönyvet!

AGATICS HAJNALKA: Igen, de a szakértő is csak egy ember, ő a saját véleményét fogja leírni, és ezek a hangoskodók továbbra is hangoskodhatnak. Csak akkor mi kivédhetjük magunkat, hogy nem az OKB-t fogják támadni, hanem egy szerencsétlen embert, a szakértőt.

ELNÖK: Illetve bennünket is fognak támadni, mert amit mondtam, ez alól nem bújhatunk ki, hogy mindenki minden csodát az OKB-tól és az OKB referensétől vár.

Vannak most kiváló javaslatok, amelyeket hozzám is eljuttattatok. Osztályvezető asszonnyal szerettem volna beszélni, keresek majd erre módot, hogy hogyan lehet behozni olyan dolgokat ide a tankönyvlistára, ami még kívánatos lenne.

MEDVEGY PÁLNÉ: Ahhoz a kiadók értenek, nem te! (*Derültség.*)

ELNÖK: Amit Zsuzsa mondott, az oktatási bizottságon belüli veszekedés az egy természetes folyamat, mert gondoljunk bele: mióta halljuk azt, hogy lesz a kiírás? (*Agatics Hajnalka: Hát igen...*) Mióta halljuk? Mert van olyan kész könyv, pillanatnyilag épp a mi pedagógiai intézetünk gondozásában több éve, és mindig a kiírásra várnak. Most is megkérdezték tőlem, hogy lesz-e kiírás. Mondom, úgy tudom, lesz, de nem tudok erre biztosit mondani, mert volt olyan három évvel ezelőtt is, hogy mondták, hogy lesz, ősszel. De azt nem mondták meg, hogy melyik ősszel! (*Derültség.*)

AGATICS HAJNALKA: 2001-ben volt az utolsó pályázati kiírás.

HORVÁTH ÁGNES: Nem, 2004-ben volt az utolsó, és 2007-ben kellett volna hogy legyen. Ehhez képest idén lesz.

MAGYAR ZITA: Elnézést, még egy dologra szeretnék reagálni, a kiadók felelősségére, mert utána előkerült a hosszabbítás.

Azt azért látni kell, hogy a tankönyvjóváahagyás hatósági feladat. Tehát innentől kezdve addig az Oktatási Hivatal határozatot nem hozhat így, hogy majd a kiadó felelőssége egyébként, hogy jó könyv jelenjen meg. Amennyiben a bizottság most úgy dönt, és itt nem a hosszabbításról beszélek, hanem akár a fordításról, akár a másik, javított könyvnek vagy a javított kéziratnak a megnézéséről, aminél az volt, hogy ne a referens vállalja fel, hanem a szakértő a javítás-ellenőrzést, akkor itt mindenképpen azt a megoldást kell választani, hogy a szakértő véleményét megküldjük a referensnek, tehát hogy nem a referens lesz az, aki a javítást elvégzi, de a szakértői véleményt megnézi, hogy a javítás rendben volt-e, és akkor ugyanúgy, mint eddig, megkapjuk a bizottság részéről a referens javaslatát. Az tehát ilyen értelemben nem lehet a kiadók felelőssége teljes mértékig. Az már más dolog, hogy valóban, a megjelenő könyvben jó, ha az rendben van, amit egyébként ellenőrzött a szakértő. De a határozatot addig meghozni nem lehet, amíg ilyen irányú döntés nincs, mivel ez egy hatósági feladat.

ELNÖK: Köszönöm szépen az osztályvezető asszony válaszát, a hozzáértők és a tankönyvtémában nem hozzáértők hozzászólásait.

Erről nekünk határozni kell, úgyhogy kérdezem, ezt mi így elfogadjuk-e, a 7. oldalon lévő kérdőjelekkel...

AGATICS HAJNALKA: Azzal együtt, amit itt elmondtunk, a fordítások, hosszabbítások, s a többi.

ELNÖK: Nyilván a hivatalnak kell a nyilatkozattétel mindenképpen, ez a 18-19. lépés az eljárási menetben. Itt tehát az OKB-referensnek van egy javaslata, és hogy ez nyilatkozattételként elfogadható-e – úgy gondolom, hogy igen. Az más kérdés, hogy milyen háttérrel. Az ellenőrzés pedig – ez a 16-17. lépés – nyilván legyen a szakértő felelőssége.

AGATICS HAJNALKA: Ez a 18., 19., 20., 21. lépés, amiről az osztályvezető asszony beszélt, nem?

ELNÖK: Nem, ez a 16., 17., 18., 19., és ennek a folytatása a logikai menetben.

AGATICS HAJNALKA: Igen, rendben van.

ELNÖK: Akkor bizottsági határozatot kérek erről, hogy ezt az eljárásrendet kötelező érvényüként a bizottság elfogadja... (*Fábiánné Orosz Ibolya: Az észrevételekkel.*), igen, a jegyzőkönyvben szereplő észrevételekkel együtt.

MAGYAR ZITA: Elnézést, még egy mondat előtte. Hadd kérjem, illetve hadd javasoljam, hogy ez akkor teljesen egyértelmű legyen a kiadók számára is, hogy nem ezt a teljes anyagot, de ezekkel az észrevételekkel egy rövidített anyagot a kiadók számára megküldenénk azoknak a kollégáknak, akik egyébként a nemzetiségi könyvekkel foglalkoznak. Hogy ők is legyenek tisztában egyrészt a változással, másrészt pedig azzal, hogy mi az, ami alapján az ő könyveiket bírálni fogjuk, illetve a hatósági feladatokat elvégezzük. Tehát azoknak a kiadóknak, amelyek egyébként nemzetiségi tankönyvek kiadásával foglalkoznak, s akkor úgy gondolom, nem lesz az a fajta ellenézés, hogy a kiadó és az OKB között esetleg a referenst keresik, és nem őt kellene. Ha ezzel egyetért a bizottság, ezt vegyük még bele ide.

ELNÖK: Igen, tehát a rövidített változatot. Ezt a jegyzőkönyvet egyébként mi is megkapjuk, de ez egy bővebb szöveg, de a rövidített változatot természetesen megkaphatják a kiadók. Köszönöm szépen.

Akkor szavazást kérek erről a kérdéstről. (*Egyhangú egyetértés.*) A bizottság elfogadta, nagyon szépen köszönöm. (39/2008.(09.26.) számú határozat)

Most pedig a tankönyvjóváhagyással kapcsolatos napirendi pontunk következik. Két román tankönyv jóváhagyásáról van szó – történelemkönyv, ha jól látom a címéből –; a referens mindkettőt támogatja, és a szakértők is támogatják. Ibolya, tessék!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Egy 5.-es és egy 6.-os történelemkönyvhöz készített tesztlapokról, füzetecskékről van szó. Az osztályvezető asszony az előbb utalt arra, hogy nem minden esetben vannak ezek a könyvek azokon a jegyzékeken, amelyeken kellene hogy legyenek. Ez az a két könyv, amelyek amikor a prioritási listára kerültek, ezeröttszáz évvel ezelőtt, akkor segédjegyzéken voltak. Közben már levették a jegyzékről, és nincs hozzájuk sem pedagógiai, sem szakértői magyar vélemény. Ezért most az Oktatási Hivatal kiadta a román változatokat pedagógiai és tudományos szakértőnek, mármint románoknak, és ők maximálisan egyetértenek a füzetek megjelenésével. Ezért kivételesen azt javaslom, hogy fogadjuk el a két szóban forgó tesztfüzetet. Röviden ennyit szerettem volna mondani.

Annyit tennék még hozzá, hogy a jövőben nagyon vigyázzunk vagy vigyázzanak a kompetensek arra, hogy csak olyan tankönyv kerüljön ide elénk vagy kézirat, amely valóban rajta van a tankönyvjegyzéken. Gondolom, az sem a feladatunk, hogy nyomozzunk ez után.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ki támogatja a KHF/3886/08. számú tesztfüzet tankönyvvé nyilvánítását? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (40/2008.(09.26.) számú határozat)

Ki támogatja a KHF/3887/08. számú tesztfüzet tankönyvvé nyilvánítását? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (41/2008.(09.26.) számú határozat)

Mivel osztályvezető asszonyt nem akarjuk fenntartani, előrehozuk az egyebek között tárgyalandó tankönyvtémát. Kjoszeva Szvetlának adom meg a szót.

KJOSZEVA SZVETLA: Megjelent egy bolgár nyelvkönyv a Tankönyvkiadónál öt példányban – azt mondták, hogy mind az ötöt elküldték az Oktatási Hivatalnak –, de se a szerző, se tanár, se más nem látta még a kész könyvet. Ennek valószínűleg az az oka, hogy amikor a tankönyveket meg lehetett rendelni, ez még nem volt rajta a listán. A tankönyv tehát kész van, mit lehetne csinálni, hogy használni is tudjuk?

MAGYAR ZITA: Az a gond, hogy a tankönyvi jegyzéken nem rendelték meg?

KJOSZEVA SZVETLA: Nem, mert májusban még nem volt rajta a listán.

MAGYAR ZITA: De ha a pótrendelés szeptember 5-ig megtörtént, akkor ugyanúgy jár érte a normatíva. Ha a kiadó addig kérte, hogy jegyzékre kerüljön, akkor ez nem lehet gond. Mivel ez új jogszabály, nagyon ügyeltünk arra, hogy ami pótrendelés szeptember 5-ig beérkezett, az felkerüljön a jegyzékre. Ha a Tankönyvkiadó beadta jegyzékre kerülésre, akkor szeptember 5-én a jegyzéken volt, és ha jegyzéken volt, akkor az iskolának lehetősége volt arra, hogy megrendelje. Szeptember 5-ével lezárt a rendszer és utána az iskolák plusz rendeléseket már csak a kiadókhoz nyújthatnak be. Májusban még nem volt a listán, de egyébként az iskolák megrendelték? *(Kjoszeva Szvetla: Nem.)* Most pedig szeretnék megrendelni? *(Kjoszeva Szvetla: Igen, mégpedig tíz példányban.)* A kiadó felé a megrendelés elment? *(Kjoszeva Szvetla: A kiadó azt mondta, hogy csak a jegyzéken keresztül lehet megrendelni.)* Fel fogom venni a kiadó referensével a kapcsolatot és a legközelebbi ülésen beszámolok majd, hogy mire jutottunk. Sőt, e-mailen jelezni fogom, hogy milyen lehetőségük van az iskoláknak, mert ha határozatot kapott a könyv, akkor ne legyen az, hogy egy adminisztrációs hiba miatt nem kerül ki az iskolákhoz, ugyanis a könyv azért készül, hogy a gyerekek használni tudják.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatást, valamint a rendelkezésünkre bocsátott kiváló anyagot. További jó munkát kívánunk.

A következő napirendi pontunk nem éppen a kellemes témák közé tartozik: szakértők kijelölése 9 tagú bizottság létrehozásához Acsa község polgármesterének a kérésére. Egy igazgatói pályázatról van szó, amely a szlovák területet érinti. Alelnök asszonynak adom meg a szót.

MEDVEGY PÁLNÉ: A lényeg, hogy egy intézményvezetői álláshelyre két pályázat érkezett. Társulásról van szó, s a felek veszekednek és vitatkoznak egymással. Szeretném, ha az OKB támogatná, hogy Lázár Erika, Barnáné Zajakovszki Mária és Petrovszkiné Juhász Mária szakértők ellátogassanak Acsára, szakértsék a helyzetet és munkálkodjanak.

ELNÖK: A bizottság az említett nevekkel természetesen egyetért, de határoznunk kell a szakértői díjazás kérdésében is, s mivel a szakértőknek el kell jutniuk a helyszínre, utazási költséget is meg kell állapítani. Régebben, amikor még én is tevékenykedtem ilyen területen, 30 ezer forint volt a szakértői díj. Mindenki, aki már részt vett ilyenben, tudja, hogy ez egy nagyon kellemetlen ügy, mert az ember kap hideget-meleget, de ezt fel kell vállalni. Az általunk delegált három szakértő véleménye döntő a tekintetben, hogy milyen határozat születik. Kérdezem, hogy maradjunk-e a 30 ezer forintnál, vagy mondjuk azt, hogy a szakértői díj 40 ezer forint plusz utazási költség. *(Medvegy Pálné: Ez utóbbi.)* Jó.

A határozat úgy szól, hogy a bizottság megbízza Lázár Erikát, Barnáné Zajakovszki Máriát és Petrovszkiné Juhász Máriát a szakértői feladatok ellátásával. A megrendelő Acsa község önkormányzatának 40 ezer forint szakértői díjat kell vállalnia, valamint a szakértők utazási költségét is térítenie kell. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag egyetért a fenti határozattal. (42/2008.(09.26.) számú határozat)

A következő: Rakamaz város képviselő-testülete kérte az egyeztetőbizottság létrehozását. Itt arról van szó, hogy nem értenek egyet az egy évre megbízandó igazgató személyében az önkormányzat és a német kisebbségi önkormányzat.

A javaslatom ebbe az egyeztetőbizottságba: Erdélyi Árpádné, Páll Tamásné, Nagy Mária, tartalékként pedig jómagam. Elfogadja-e az OKB? *(Egyhangú egyetértés.)* Nagyon szépen köszönöm. (43/2008.(09.26.) számú határozat)

Az „egyebek” napirendi pontunk következik.

Október 16-áig újra össze kellene gyűlnünk, mégpedig a következő rendelettervezetek, kormányrendeletek lennének terítéken: 3/2002. a minőségbiztosítás, minőségfejlesztésről szóló OM-rendelet; 10/94. MKM-rendelet a pedagógiai szakmai szolgáltatásokat ellátó intézményekről; 11/1994. – nem is tudom, ennek már hanyadik módosítását éljük meg – a nevelési-oktatási intézmények működéséről; 138/92. a közalkalmazottak jogállásáról szóló végrehajtási rendelet kormányrendelete. Ez lesz tehát aktuális.

Kérdezem, hogy a csütörtöki napban maradjunk, ugye? *(Egyhangú egyetértés.)* Ma ugyan péntek van... *(Derűltség.)*

HORVÁTH ÁGNES: Arra kell ügyelnünk azonban, hogy mivel dr. Szüdi János szakállamtitkár úr lenne az előadónk, ő már szerepel öt egyéb, a házban működő bizottság előadói között. Neki tehát nem jó 7-én, 8-án, mert azok már foglaltak, és nem lehetne 16-án. Ezekon kívül nézhetünk csütörtököt. *(Egymás közötti egyeztetés.)*

ELNÖK: Akkor abban tudunk maradni, hogy a legközelebbi ülésünk október 16-án, csütörtökön, 10 órakor lesz.

(Az ülés végének időpontja: 11 óra 58 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

<u>Az elnök bevezetője</u>	4
<i><u>A napirend elfogadása</u></i>	4
<u>A nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosának jelentése az "Integrált kis- és mikrotérségi oktatási hálózatok és központjaik fejlesztése" című DDOP 3.2.2. számú pályázattal kapcsolatban folytatott vizsgálatról</u>	4
<i><u>Az elnök tájékoztatója</u></i>	4
<i><u>Dr. Szüdi János szakállamtitkár kiegészítése</u></i>	5
<i><u>Dr. Marticsek Dénes (NFÜ) tájékoztatója</u></i>	5
<i><u>Hozzászólások</u></i>	6
<i><u>38/2008.(09.26.) számú határozat</u></i>	12
<u>Az Oktatási Hivatal Tankönyv Osztályának nemzetiségi tankönyvekre vonatkozó eljárásrendje</u>	12
<i><u>Magyar Zita (OH Tankönyv Osztály) tájékoztatója</u></i>	12
<i><u>Hozzászólások</u></i>	13
<i><u>39/2008.(09.26.) számú határozat</u></i>	18
<u>Tankönyvjóváhagyás</u>	18
<i><u>40/2008.(09.26.) számú határozat</u></i>	19
<i><u>41/2008.(09.26.) számú határozat</u></i>	19
<u>Egyebek</u>	19
<u>Szakértők kijelölése 9 tagú bizottság létrehozásához Acsa község polgármesterének kérésére</u>	20
<i><u>42/2008.(09.26.) számú határozat</u></i>	20
<u>Szakértők kijelölése 9 tagú bizottság létrehozásához Rakamaz város képviselő-testülete kérésére</u>	20
<i><u>43/2008.(09.26.) számú határozat</u></i>	20
<u>Egyebek</u>	20

